

[Finansministeren.]

ministeriets Budget, og som modsvares af en Indtægt paa omtrent samme Beløb ved Ekspeditionsgebyrer, der er opført under § 5, Skatter og Afgifter.

Naar man i det samlede Beløb paa 40,7 Mill. Kr. fradrager dels de 16 Mill. Kr. til de nævnte ekstraordinære Udgifter og dels Udgifterne ved Valutacentralen, bliver der et Beløb paa ca. 22 Mill. Kr. tilbage, der skyldes forskellige andre Forhold.

En væsentlig Del af disse 22 Mill. Kr. hidrører fra specielle Forhold af forskellig Art, som jeg senere skal vende tilbage til, idet jeg først skal omtale nogle mere almindelige Forhold, som har medført Udgiftsstigninger, og som fordeles sig spredt paa de forskellige Budgetafsnit. Selv om der paa Finansloven er taget Hensyn til Forhøjelsen af Tjenestemændenes Reguleringstillæg og det midlertidige Løntillæg, fremkommer der dog yderligere en Merudgift derved, at der samtidig er sket en lignende Lønforbedring for en stor Del af det ikke fastansatte Personale. Det gælder særlig de ikke fastansatte Kontomedhjælpere, hvis Lønninger efter de gældende Regler bevæger sig paa lignende Maade som Tjenestemandslønninger.

Dernæst maa fremhæves, at den Lønforbedring, som er foregaaet paa det almindelige Arbejdsmarked, naturligvis ogsaa virker for Statens Vedkommende med Hensyn til de store Grupper af overenskomstlønnede Arbejdere, der er beskæftigede i Statstjenesten. — I Forbindelse hermed maa ogsaa nævnes den Merudgift, som Ferieloven medfører.

Endvidere medførte Normeringsloven for 1938—39 en Merudgift, der blev opgjort til 0,6 Mill. Kr., og som efter den sædvanlige Praksis ikke er medregnet paa Finansloven.

Disse Forhold i Forbindelse med Pristigningen — som ganske vist i den sidste Del af Finansaaret maa regnes for at være standset eller i hvert Fald indtraadt i et roligere Leje, men som ikke naaede fuldt ud at komme til Udtryk paa Finansloven — medfører en Merudgift, som ikke kan angives med bestemte Tal, men som dog løber op til et anseeligt Beløb.

Naar man ser paa de enkelte Udgiftsparagraffer, maa det i øvrigt bemærkes, at Udgiften til Tjenestemændenes Reguleringstillæg og det midlertidige Løntillæg samt Forhøjelsen af Honorarerne med 5 pCt. ikke paa Finansloven kunde naa at blive fordelt paa de forskellige Udgiftsbudgetter

og derfor blev opført som samlede Reguleringsposter paa Finansministeriets Budget, hvorfra de nu paa Tillægsbevillingslovforslaget fordeles paa de forskellige Udgiftskonti. Det drejer sig i alt om et Beløb paa 17,7 Mill. Kr., og en stor Del af de Udgiftsstigninger, de forskellige Ministeriers Budgetter udviser paa Forslaget, er derfor kun Omposteringer.

Statsbanernes Budget viser en Merudgift paa 5,7 Mill. Kr. Paa Indtægtssiden er der en Merindtægt paa 1,7 Mill. Kr. paa Personbefordringen og paa 450 000 Kr. paa Postbefordringen og andre Indtægter, men denne Bedring opluges næsten helt af en Nedgang paa 2 Mill. Kr. i Indtægten ved Godsbefordringen. Forøgelsen af Underskuddet skyldes saaledes i det store og hele en tilsvarende Forøgelse af Driftsudgifterne. Af Udgiftsstigningen falder 3,2 Mill. Kr. paa Reguleringstillægget, og af Resten falder den væsentlige Del paa Stigningen i de overenskomstmæssige Arbejds lønninger. I Forbindelse hermed maa nævnes, at Forslaget viser en Merudgift paa 1,8 Mill. Kr. til Vedligeholdelse af Driftsmateriel og Fartøjer. Resultatet er, at Statsbanernes Driftsunderskud, der paa Finansloven er opført med 21,4 Mill. Kr., forøges til 27,1 Mill. Kr. imod 20,5 Mill. Kr. i 1937—38. Nogen, om end kun en ringe, Trøst kan maaske siges at ligge deri, at Snevinteren i indeværende Finansaar ekstraordinært har bragt Statsbanerne baade et Indtægtstab og en Del direkte Udgifter.

For Post- og Telegrafvæsenets Vedkommende viser Forslaget en Forøgelse af Overskuddet med ca. 90 000 Kr. til Trods for Udgiften ved Reguleringstillægget og det midlertidige Løntillæg. Det skyldes en Stigning i Driftsindtægterne paa 2,7 Mill. Kr., hvoraf 2,1 Mill. Kr. falder paa Portoindtægterne. Men samtidig er der en væsentlig Stigning i Personaleudgifterne som Følge af den forøgede Virksomhed.

Hvad Rentekontoen angaar, viser Forslaget en Merudgift paa 2,4 Mill. Kr., saaledes at Finanslovens Udgift paa denne Konto forøges fra 3,5 Mill. Kr. til 5,9 Mill. Kr. Af Merudgiften skyldes 1¼ Mill. Kr. en Nedgang i Renteudbyttet af Statslaanefonden, hovedsagelig som Følge af Loven om Statshusmænds Adgang til Rentebetaling i Forhold til Landbrugets Forrentningsprocent.

Endvidere viser Forslaget en Forøgelse af Kurstab paa 605 000 Kr., navnlig som Følge af Stigningen i Dollarkursen. Desuden er forskellige Konti for Renteindtæg-